

Księga Przysłów

Rozdział 5

1. Mój synu! Uważaj na Moją Mądrość; ku Mojej roztropności skłoń tve ucho, 2. byś zachował rozwagę, a twoje usta strzegły poznania. 3. Bowiem usta cudzej kapią samościekającym miodem, a jej podniebienie gładse jest niż oliwa. 4. Ale jej koniec jest gorzki jak piołun, ostry jak miecz obosieczny. 5. Jej nogi schodzą do śmierci, a jej kroki trzymają się Krainy Umarłych. 6. Chwieją się jej manowce, byś nie wyrównał sobie drogi życia; nie zdołasz jej poznać. 7. Zatem teraz, synowie, Mnie posłuchajcie oraz nie odstępujcie od wyroków Mych ust. 8. Oddalaj od niej twą drogę i nie zbliżaj się do drzwi jej domu; 9. byś nie oddawał obcym twego wdzięku, a twoich lat – okrutnemu. 10. By obcy nie nasycali się twoim mieniem, a twoe trudy nie przeszły na cudzy dom. 11. Abyś w końcu nie jęczał, kiedy zanikną mięśnie i twoje ciało, 12. i powiedział: Znienawidziłem napomnienia, a me serce gardziło przestrogą. 13. Nie słuchałem głosu mych przewodników i nie skłaniałem mojego ucha do moich nauczycieli. 14. Pośród zboru i zgromadzenia, ledwie nie popadłem we wszelkie nieszczęście. 15. Pij wodę z własnej krynicy oraz to, co tryska z dna twojej własnej studni. 16. Czy tve źródła mają się przelewać na zewnątrz; strumienie twoich wód na publiczne place? 17. Niech należą do ciebie samego, a nie do obcych przy tobie. 18. Niech tva krynica będzie błogosławiona, byś się cieszył kobietą twojej młodości. 19. Rozkoszna łania, urocza sarna – niech jej piersi nasycają cię każdego czasu; jej miłością wciąż możesz się odurzać. 20. Bo czemu, Mój synu, miałbyś odurzać się obcą i pieścić łono cudzej? 21. Przed oczami WIEKUISTEGO, drogi każdego są otwarte i On toruje wszystkie jego ścieżki. 22. Niegodziwca oplątują jego własne winy oraz zostaje zatrzymany więzami swoich występków. 23. On zginie z powodu braku karności i zabłąka się w pełni swojej głupoty.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012